

דף פ.

עין משפט א.ב.ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב ה"ה
 עיין בסעיף הקודם

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"ג

הַמְפָּרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאַבְדָּהּ וְהַפְּרִישׁ אַחֲרַת תְּחֻמֶיהָ
 וְנִמְצְאָת הָרֵאשׁוֹנָה וְהָרֵי שְׁתֵּיהֶם עוֹמְדוֹת. מִשָּׁךְ אַחַת
 מִשְׁתִּיחֶן וְנִתְכַפֵּר בָּהּ הָאַחֲרַת תָּמוֹת. בָּא לְהַמְלִיךְ אוֹמְרִין
 לוֹ שְׁיִתְכַפֵּר בְּזוֹ שֶׁהַפְּרִישׁ בְּרֵאשׁוֹנָה וְהַשְּׁנִיָּה תִרְעָה עַד
 שְׁיִפֹּל בָּהּ מוֹם וְיִפְּלוּ דְמֵיהָ לְנִדְבָהּ. הֵיחָד אַחַת מֵהֶן
 תְּמִימָה וְאַחַת בְּעֵלְת מוֹם. תְּמִימָה תִקְרָב וּבְעֵלְת מוֹם
 תִּפְדָּה. נִשְׁחָטָה בְּעֵלְת מוֹם קֹדֶם שְׁיִזְרַק דָּם הַתְּמִימָה הָרֵי

ש. כסף משנה: המפריש חטאתו ואבדה וכו'. בפ"ד דתמורה (דף כ"ב): איפליגו ר' ורבנן
 בנמצאת קודם כפרה דלרבי תמות ולרבנן תרעה וידוע דהלכה כרבנן ואמר רב הונא
 אמר רב (דף כ"ג) הכל מודים שאם משך אחת והקריבה שהשניה מתה לא נחלקו אלא
 בבא לימלך דרבי סבר לא עשו תקנה בקדשים וכו' ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים ואמרין
 ליה התכפר באבודה ושאינה אבודה תרעה. ופירש"י שאם משך אחת מהן והקריבה מדעתו
 דחה האחרת בידים דגלי דעתיה דלא איכפת ליה מינה ואפי' משך האבודה ונתכפר בה
 והנשארת היא שלא נאבדה מעולם מתה וכי פליגי רבנן היינו בבא לימלך דגלי דעתיה
 דניחא ליה עכ"ל. ואע"ג דר' אבא פליג ארב הונא פסק רבינו כרב הונא משום דמסתבר
 טעמיה ועוד דאתיא ליה סתם מתני' כדברי הכל: היתה אחת מהן תמימה ואחת בעלת מום
 וכו'. בפ"ד דתמורה (דף כ"ד) תניא היו לפניו שתי חטאות אחת תמימה ואחת בעלת מום
 תמימה תקרב בעלת מום נשחטה בעלת מום עד שלא נזרק דמה של תמימה מותרת
 משנזרק דמה של תמימה אסורה ר' אלעזר בר"ש אומר אפילו בשר בעלת מום בקדירה
 ונזרק דמה של תמימה יוצא לבית השריפה. ונראה מדברי רבינו שהוא פוסק כר' אלעזר
 בר"ש וצריך טעם למה פסק כיחידאה ואפשר שטעמו משום דבגמרא העמידו ברייתא דאין
 מרגילין כראב"ש ושקלו וטרו אמוראי בטעמא. ויותר נראה לומר שפסק כרבנן ויש חסרון
 בדברי רבינו וכך צריך להגיה נשחטה בעלת מום קודם שיזרק דם התמימה מותרת אחר
 שנזרק דמה אסורה בהנאה: היו שתיהן בעלי מומין ימכרו שתיהם וכו'. משנה שם (דף כ"ב):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

זו אסורה בהנאה. היו שתיהן בעלי מומין ימכרו שתיהן
ויביא מדמיהם חטאת והשאר יפל לנדבה:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"א

ולד חטאת ותמורת חטאת^ה וחטאת שמתו בעליה
וחטאת שאבדה ונמצאת אחר שפירו הבעלים הרי אלו
ימותו. נמצאת אחר שנשחטה החטאת השניה שהפריש
קדם שיזרק דמה. הרי זו ספק אם תמות אם תרעה עד
שיפל בה מום. לפיכך תמות. וכיצד הן מתות. לא
שיהרגם בכלי או בידו אלא יכניסם לבית ונועל עליהם
עד שימותו. ודברים אלו כלם מפי משה רבינו נשמעו.
אין כל הדברים אמורים אלא בחטאת יחיד בלבד. אבל
חטאת צבור שאבדה ונמצאת אחר כפרה בין ראיה בין
אינה ראיה תרעה עד שיפל בה מום ותמכר ויפלו דמיה
לנדבה. ואין אתה יכול לומר בחטאת צבור ולד או
תמורה או שמתו בעליה. שכל קרבנות הצבור זכרים
ואין הצבור עושין תמורה כמו שיתבאר ואין כל ישראל
מתים:

ת. כסף משנה: ולד חטאת ותמורת חטאת וכו'. משנה רפ"ד דתמורה (דף כ"א:) ופ"ג
דמעילה (דף י'). ומ"ש נמצאת אחר שנשחטה החטאת השניה שהפריש קודם שיזרק דמה
ה"ז ספק וכו'. בפ"ד דתמורה (דף כ"ב:) בעיא דלא איפשיטא. ומ"ש וכיצד הן מתות וכו'.
פ"ק דע"ז ופ"ד דנזיר (דף כ"ה). ומ"ש ודברים אלו כולם מפי משה רבינו נשמעו. ברפ"ג
דתמורה (דף י"ח) ופ"ב דבכורות (דף ט"ז): אין כל הדברים אמורים וכו' עד ואין כל ישראל
מתים. בפרק שני דתמורה (דף ט"ו):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"ה

הַמְפְרִישׁ שְׁתֵּי חֲטָאוֹת * לְאַחֲרֵיכֶם. מִתְּכַפֵּר בְּאֵי זֶה שְׂיִרְצָה
וְהַשְּׂנֵיָה תִרְצָה עַד שְׂיִפֹּל בָּהּ מוֹם וְיִפְּלוּ דָמֶיהָ לְנִדְבָה :

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הי"א

הָאוֹמֵר הֵרִי זֶה תּוֹדָה וְהֵרִי זֶה לַחֲמָה. = אָבֵד הַלֶּחֶם מִבֵּיא
לֶחֶם אַחֵר. אָבְדָה הַתּוֹדָה אֵינוֹ מִבֵּיא תּוֹדָה אַחֶרֶת. מִפְּנֵי
שֶׁהַלֶּחֶם בָּא בְּגִלְלַת הַתּוֹדָה וְאֵין הַתּוֹדָה בָּאָה בְּגִלְלַת
הַלֶּחֶם :

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הי"ב

הַפְּרִישׁ מַעוֹת לְתוֹדָתוֹ * וְנוֹתְרוּ מִבֵּיא בְּהֶן לֶחֶם. הַפְּרִישׁ
לְלֶחֶם וְהוֹתִיר אֵינוֹ מִבֵּיא בְּהֶן תּוֹדָה :

- א. כסף משנה : המפריש שתי חטאות וכו'. פרק כיצד מערימין (תמורה כ"ה). ומה שכתב והשניה תרעה וכו'. פרק ולד חטאת (שם כ"ד) ופרק מי שהיה טמא (צ"ז):
- ב. כסף משנה : האומר הרי זו תודה והרי זה לחמה וכו'. בפרק התודה (מנחות דף פ') מימרא דרבי אבא :
- ג. כסף משנה : הפריש מעות לתודתו וכו'. שם מימרא דרבא ומפרש טעמא משום דלחם איקרי תודה לא איקרי לחם :

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

דף פ:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב ה"ט

הַפְּרִישׁ תּוֹדָתוֹ וְאַבְדָּהּ. וְהִפְרִישׁ אַחֲרַת תַּחֲתִיָּהּ וְאַבְדָּהּ.
וְהִפְרִישׁ אַחֲרַת תַּחֲתִיָּהּ וְנִמְצְאוּ הָרֵאשׁוֹנוֹת וְהָרִי שְׁלֹשְׁתָּן
עוֹמְדוֹת. נִתְּכַפֵּר בְּרֵאשׁוֹנָה. שְׁנֵיָהּ אֵינָה טְעוֹנָה לָחֶם.
שְׁלִישִׁית טְעוֹנָה לָחֶם. נִתְּכַפֵּר בְּשְׁלִישִׁית. שְׁנֵיָהּ אֵינָה
טְעוֹנָה לָחֶם. רֵאשׁוֹנָה טְעוֹנָה לָחֶם. נִתְּכַפֵּר בְּאַמְצָעִית
שְׁתֵּיָהֶן אֵינָן טְעוֹנוֹת לָחֶם:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"ד

הַפְּרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאַבְדָּהּ. וְהִפְרִישׁ אַחֲרַת תַּחֲתִיָּהּ וְאַבְדָּהּ.
וְהִפְרִישׁ אַחֲרַת וְנִמְצְאוּ הָאוֹבְדוֹת וְהָרִי שְׁלֹשְׁתָּן עוֹמְדוֹת
וְנִתְּכַפֵּר בְּרֵאשׁוֹנָה. שְׁנֵיָהּ מֵתָה וְשְׁלִישִׁית רוּעָה. נִתְּכַפֵּר
בְּשְׁלִישִׁית שְׁנֵיָהּ מֵתָה וְרֵאשׁוֹנָה רוּעָה. נִתְּכַפֵּר בְּאַמְצָעִית
שְׁתֵּיָהֶם מֵתוֹת:

ד. כסף משנה: הפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה וכו' עד שתיהם אינן טעונות לחם. מימרא דרבא שם (דף פ:):

ה. כסף משנה: הפריש חטאתו ואבדה וכו'. מימרא דר' זירא פ' התודה (דף פ:): ואע"ג דאביי פליג עליה פסק רבינו כר' זירא וצריך טעם למה מאחר דאביי בתרא הוא, ואפשר שטעמו משום דאמאי דאמר התם רבא הפריש תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה וכו' א"ר זירא וכן לענין חטאות הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה וכו' וכיון דר"ז בשיטת רבא אמרה פסק כמותו ולא חש לדאביי:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הי"ג

הַאֹמֵר הָרִי זֶה תּוֹדָה וְנִתְעַרְבָה בְּתִמְוֶרְתָּהּ וּמִתָּה אַחַת
מֵהֵן וְאֵין יְדוּעַ אֵי זֶה הִיא. הָרִי זֶה הַנְּשֹׂאֶת אֵין לָהּ תִּקְנָה
שָׁאֵם יָבִיא עִמָּה לְחֵם שְׂמָא הַתְּמוּרָה הִיא. וְאִם הִבִּיאָהּ
בְּלֹא לְחֵם שְׂמָא הַתּוֹדָה הִיא. לְפִיכֵן לֹא תִקְרַב זֶה לְעוֹלָה
אֶלָּא תִרְעָה עַד שְׂיִפֵּל בָּהּ מוּם:

ו. כסף משנה: האומר הרי זה תודה וכו'. שם תני רבי חייא תודה שנתערבה בתמורתה ומתה אחת מהן חבירתה אין לה תקנה היכי נעביד נקריב לחם בהדה דילמא תמורה היא לא נקריב לחם בהדה דילמא תודה היא והראב"ד כתב על דברי רבינו א"א מה תקנה יש בזה וכו'. ואיני מבין מה השגה היא זו דהא בגמרא אמרינן היכי דמי אי דאמר עלי לא סגי דלא מייתי ליה בהמה אחרינא ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תהוי אחריות לא צריכא דאמר הרי זה ע"כ. ומאחר שרבינו פתח באומר הרי זה תודה וכדאוקימנא לדרכי חייא לא נשארה עליו שום תלונה. ואין לומר שמשג על רבינו שכתב אלא תרעה שלא נזכר בדברי רבי חייא ואם בא לומר שיש לה תקנה ברעייה הא לאו תקנה היא ואם היה רוצה לומר תקנה הל"ל יביא אחרת ולחמה וכו' דמי הגיד לו שבא לומר תקנה שכל עצמו לא בא לומר אלא שלא תקרב זו לעולם וכדתני רבי חייא אין לה תקנה אלא שסיים לומר מה יעשה בה. גם אין לומר שסובר הראב"ד שמה שאמר רבי חייא אין לה תקנה היינו לומר שלה בעצמה אין תקנה אבל ליפטר מחיובו צריך לעשות תקנה שיביא אחרת ולחמה וכו' דכיון דלא אמר הרי זה אין כאן שום חיוב: